

Prethodna pitanja

1. Treba li se klauzula 5. točka 1. Okvirnog sporazuma o radu na neodređeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, u prilogu Direktivi ⁽¹⁾ Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. tumačiti na način da je u suprotnosti s primjenom članka 4. stavka 1. zadnje rečenice i stavka 11. Zakona br. 124 od 3. svibnja 1999. (Hitne odredbe u odnosu na školsko osoblje) koji dopušta sklapanje ugovora na određeno vrijeme bez navođenja točnih rokova za provođenje selekcijskih postupaka i koji ne predviđa pravo na naknadu štete? Ovi stavci propisuju, nakon što je njima uređena dodjela godišnjih zamjena za mjesta koja „su stvarno slobodna i raspoloživa do 31. prosinca“, da ova dodjela godišnjih zamjena nastupa „do završetka selekcijskih postupaka za zapošljavanje stalnih predavača“.
2. Predstavljaju li uvjeti povezani s organizacijom talijanskog školskog sustava, kako je gore opisan, objektivne razloge u smislu klauzule 5. točke 1. Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999., koji odredbu poput ove talijanske koja za zapošljavanje školskog osoblja na određeno vrijeme ne predviđa pravo na naknadu štete, mogu uskladiti s pravom Europske unije?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL L 175., str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2013. uputio Bundespatentgericht (Njemačka) — Netto Marken Discount AG & Co. KG protiv Deutsches Patent- und Markenamt

(Predmet C-420/13)

(2013/C 313/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundespatentgericht

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Netto Marken Discount AG & Co. KG

Tuženik: Deutsches Patent- und Markenamt

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. Direktive ⁽¹⁾ tumačiti tako da pojam usluge u smislu te odredbe obuhvaća i trgovinu uslugama na malo?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

treba li članak 2. Direktive tumačiti tako da usluge koje nudi trgovac na malo moraju biti sadržajno konkretizirane kao i proizvodi koje on prodaje?

- (a) Je li za konkretiziranje usluga dovoljno ako se navede:

(aa) samo područje usluga općenito ili širi pojmovi,

(bb) samo razred(i) ili

(cc) svaka konkretna pojedinačna usluga?

- (b) Uzimaju li se ti podaci u obzir za utvrđivanje datuma prijave za registraciju ili je pri navođenju širih pojmova ili razreda moguća zamjena ili dopuna?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

treba li članak 2. Direktive tumačiti tako da se opseg zaštite žiga za usluge u trgovini na malo u pogledu usluga proteže i na usluge koje pruža sâm trgovac na malo?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstva država članica o žigovima (SL L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2013. uputio Bundespatentgericht (Njemačka) — Apple Inc. protiv Deutsches Patent und Markenamt

(Predmet C-421/13)

(2013/C 313/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundespatentgericht (Njemačka)

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Apple Inc.

Tuženik: Deutsches Patent und Markenamt

Prethodna pitanja

1. Treba li se članak 2. Direktive ⁽¹⁾ tumačiti u smislu da mogućnost zaštite „pakiranja proizvoda“ pokriva i prikaz u kojem je sadržana usluga?

2. Trebaju li se članci 2. i članak 3. stavak 1. Direktive tumačiti u smislu da znak koji reproducira prikaz u kojem je sadržana usluga može biti registriran kao žig?
3. Treba li se članak 2. Direktive tumačiti u smislu da je uvijek mogućnosti grafičkog prikazivanja ispunjen samim grafičkim prikazom ili dopunama kao što su opis prikaza ili navodi o apsolutnim dimenzijama izraženi u metrima ili relativnim dimenzijama s navodima o proporcijama?
4. Treba li se članak 2. Direktive tumačiti u smislu da se opseg zaštite žiga kojim se štite usluge u maloprodaji također proteže i na proizvode koje trgovac sâm proizvodi?

(¹) Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Consiglio di Stato (Italija) 26. srpnja 2013. — Ministero dell'Economia e delle Finanze i AAMS/Yesmoke Tobacco SpA

(Predmet C-428/13)

(2013/C 313/16)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato (Italija)

Stranke u glavnom postupku

Tužitelji: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Tuženik: Yesmoke Tobacco SpA

Prethodno pitanje

Je li nacionalna odredba, kao što je članak 39.g. stavak 4. Odluke (dlgs.) od 26. listopada 1995., br. 504 (kako je izmijenjen i dopunjen člankom 55. stavkom 2.a. točkom (c) Odluke (d.l.) od 31. svibnja 2010., br. 78, koji je nakon izmjena postao Zakon od 30. srpnja 2010., br. 122), koja određuje da trošarina koja se plaća na cigarete koje imaju maloprodajnu cijenu nižu od cijene cigareta najtraženijeg cjenovnog razreda iznosi 115 % osnovnog iznosa, određujući tako trošarinu s minimalnom

fiksnom stopom posebno za cigarete koje imaju nižu prodajnu cijenu, a ne minimalni iznos trošarine koji se primjenjuje na sve cjenovne razrede cigareta, kako dopuštaju članak 16. stavak 7. Direktive 95/59/EZ (¹) i članak 14. stavak 2. Direktive 2011/64/EU (²), u suprotnosti s člankom 8. stavkom 2. Direktive 95/59/EZ odnosno člankom 7. stavkom 2. Direktive 2011/64/EU koje određuju da osim iznosa posebne trošarine, stopa razmjernje trošarine i trošarine *ad valorem* „(...) moraju biti iste za sve cigarete“?

(¹) Direktiva Vijeća 95/59/CE od 27. studenoga 1995. o porezima osim poreza na promet koji utječu na potrošnju prerađenog duhana (SL L 291, str. 40.)

(²) Direktiva Vijeća 2011/64/EU od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koja se primjenjuje na prerađeni duhan (SL, L 176, str. 24.)

Žalba koju je 1. kolovoza 2013. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) donesene 17. svibnja 2013. u predmetu T-146/09: Parker ITR Srl i Parker-Hannifin Corp protiv Komisije

(Predmet C-434/13 P)

(2013/C 313/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: S. Noë, V. Bottka, R. Sauer, agenti)

Druge stranke u postupku: Parker ITR Srl, Parker-Hannifin Corp.

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu u dijelu u kojem poništava odluku i preinačuje novčanu kaznu;

— u cijelosti odbaci tužbu pred Općim sudom;

— naloži tužiteljima da u potpunosti snose troškove ovog i prvostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija iznosi dva žalbena razloga i zahtijeva djelomično ukidanje presude u dijelu u kojem poništava odluku u predmetu COMP/39.406 — morska crijeva i preinačuje novčanu kaznu.